

Julian Tuwim

Myśl = Frage

Czytanie Literatury : łódzkie studia literaturoznawcze nr 3, 408

2014

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Myśl¹

Doprawdy, żyję bardzo. Ale ja właściwie
 Mam w życiu migotliwym jedną myśl jedynie
 Napiętą jak cieniutka strzała na cięciwie:
 Zmienić się w linię.

Jak na wodzie na wznak się na życiu położę,
 Bez myśli i bez woli promiennie popłynę,
 Prosto – prosto – nijako – utonę w przestworze
 I w oczach Twoich zginę.

Frage

Wahrlich, ich lebe sehr. Aber eigentlich
 Gibt es in diesem Leben Frage, einzige die plagt mich
 Wie ein Pfeil auf gespannter Sehne, alsdann:
 Ob ich mich in eine Linie verwandeln kann.

Ich würde mich aufs Leben wie aufs Wasser legen
 Ohne Gedanken und ohne Willen leuchtend in die Ferne schweben
 Gleichsam – im All versinken – voran – voran
 Um in deinen Augen zu vergehen dann.

Tłumaczenie: Magdalena Sara Stefańska

¹J. Tuwim, *Wiersze wybrane*, oprac. M. Głowiński, wyd. czwarte rozszerzone, Wrocław 1986.